

γανά εύλαβικά δάχτυλα
μέσα απ' τις χώρες τῆς φωτιᾶς καὶ τοῦ χιονιοῦ
ἀγασαίνουν στὴ γῆ τῆς εἰρήνης.

Κατερίνα Λαμπρινοπούλου

Τὴ γεύση ἀπὸ τὰ χρώματα
τὶς πέτρες
καὶ τὰ κύματα,
δὲν μοῦ τὴν παίρνεις!

☆

Νὰ βγαίνω στ' ἀκρογιαλὶ
καὶ νὰ τινάζω τὶς πορτοκαλλιές,
τὰ ξηρήμα θαλασσοπούλια
νὰ τρῶνε ἀπὸ τὶς χουφτες μου
κι ἀργὰ
νὰ χρωματίζει ἡ ἀνατολὴ τὰ πρόσωπά μας.

Λένα Θωμᾶ

Πέρα απ' τὰ ὄνειρα
τὸ γλυκοχάραμα ποὺ περιμένεις
κι εἶναι ὁ ἥλιος σου ὀλόχρυσος
τόσο ποὺ κιτρινίζει ἡ ψυχὴ σου
κι ἐσὺ φοβάσαι πὼς δὲν τὴν ξέρεις.

Λένα Βруνιώτη

Πίκρες στάξαν στὴ νότια δριμάλη
καὶ εἶναι βλαστάρια στὴ μουσικὴ μου.
Ἐκεῖ ποὺ ἀγγίζουμε πάλλουμε ἓνα τοῦ ὄλου
ματιές αἵματα ἄστραφαν καὶ μὲ κοινώνησαν.

☆

Νιώθω τοῦτο τ' ὄνομά μου,
εἶναι χλιαρό.
Κι ὅσο θὰ σκέφτεσαι μέσα σου
θ' ἀκούγεται μονάχο.